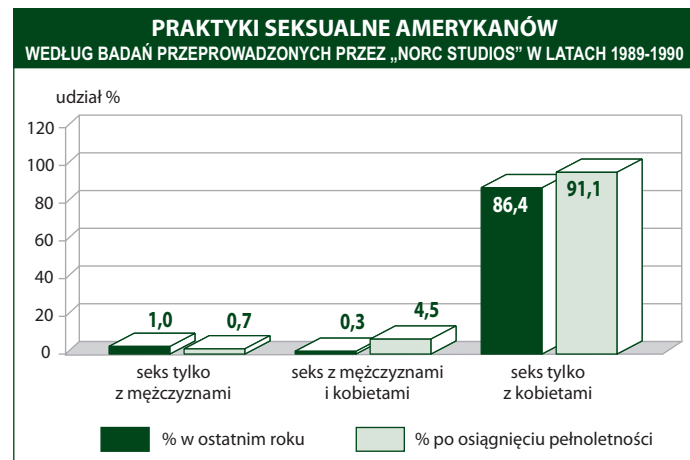

Homoseksualiści eksperymentują. Większość odczuwała podniecenie seksualne wobec osób płci przeciwnej, miała z nimi kontakty seksualne, a nawet „zakochała się w przedstawicielu płci przeciwnej.

904 mężczyzn w ogólnonarodowym badaniu prób losowych¹¹ zapytano o ich życie seksualne po 21. roku życia oraz w ostatnim roku. Z uzyskanych danych wynika, że 1,3% miało kontakty seksualne z mężczyznami w ostatnim roku, a 5,2% ogólnie w życiu dorosłym. Niespełna 1% mężczyzn w ciągu całego życia miało kontakty seksualne wyłącznie z mężczyznami. Sześciu na siedmiu, którzy mieli kontakty seksualne z mężczyznami, odpowiedziało, że mieli także kontakty seksualne z kobietami.

Cechy wrodzone to zupełnie inna historia. Rasa i płeć nie są opcjonalnymi stylami życia. Pozostają niezmiennie. Dokonywanie zmian i eksperymentowanie ujawnione w tych dwóch badaniach ukazują homoseksualizm jako preferencję, a nie coś nieuchronnego.

7) Jest wielu byłych homoseksualistów

Wiele osób przeżyło jedno, dwa doświadczenia homoseksualne i już nigdy więcej nie podejmują takich kontaktów – taką prawidłowość zaobserwowano w pewnym badaniu u jednej trzeciej mężczyzn mających na swoim koncie doświadczenie homoseksualne.¹ Są także byli homoseksualiści – osoby, które trwały w związkach homoseksualnych przez kilka lat, a następnie zdecydowały się zmienić nie tylko swoje zwyczaje, lecz również obiekt swojego pożądania. Czasami taka zmiana następuje w rezultacie psychoterapii¹⁰, w innych przypadkach skłania do niej nawrócenie religijne lub duchowe.¹⁸ Podobnie jak w przypadku leczenia narkomanów i alkoholików, terapie te nie zawsze eliminują pociąg, czy pokusy homoseksualne. Abstrahując od samego mechanizmu zmiany, warto dodać, że w badaniu z 1984

roku⁵ prawie 2% heteroseksualistów stwierdziło, że kiedyś uważało się za homoseksualistów. Jasne jest, że znacząca liczba ludzi w pewnym momencie rewiduje swoje preferencje seksualne.

Co jest przyczyną homoseksualizmu?

Jeśli impulsy homoseksualne nie są wrodzone, to jakiego rodzaju czynniki wywołują silny pociąg homoseksualny? Nie ma jednej odpowiedzi, która byłaby do przyjęcia dla wszystkich badaczy, zajmujących się tą dziedziną. Wydaje się jednak, że istotne czynniki można podzielić na cztery kategorie. Podobnie jak w przypadku wielu innych nietypowych skłonności seksualnych, mężczyźni wydają się szczególnie podatni:

Doświadczenie homoseksualne:

- doświadczenie homoseksualne w dzieciństwie, zwłaszcza jeśli jest to pierwsze doświadczenie seksualne lub z osobą dorosłą;
- kontakt homoseksualny z osobą dorosłą, zwłaszcza z kimś spokrewnionym lub będącym autorytetem (w badaniu losowym 4% dorosłych homoseksualistów i 0,8% heteroseksualistów stwierdziło, że miało w dzieciństwie kontakty seksualne²² z nauczycielami ze szkoły podstawowej lub średniej).

Zaburzenia rodzinne, między innymi:

- dominująca, zaborcza lub odrzucająca matka;
- nieobecny, chłodny lub odrzucający ojciec;
- rodzic o skłonnościach homoseksualnych, zwłaszcza jeśli molestuje dziecko tej samej płci;
- rodzeństwo o skłonnościach homoseksualnych, zwłaszcza jeśli molestuje brata lub siostrę;
- brak religijnego środowiska rodzinnego;
- rozwód, który często prowadzi do problemów seksualnych, zarówno u dzieci, jak i dorosłych;
- rodzice, którzy kształtują niekonwencjonalne role płciowe;
- przyzwalanie na homoseksualizm, jako prawowity styl życia – zapraszanie homoseksualistów (np. współpracowników, przyjaciół) do kręgu rodziny.

Nietypowe doświadczenie seksualne, zwłaszcza we wczesnym dzieciństwie:

- masturbacja;
- kontakt z pornografią w dzieciństwie;
- odpersonalizowany seks (np. seks grupowy, seks ze zwierzętami);
- w przypadku dziewcząt, seksualny kontakt z mężczyznami.

Wpływy kulturowe:

- widoczna i społecznie aprobowana subkultura homoseksualna, która budzi ciekawość i zachęca do poszuki-

wania wciąż nowych wrażeń;

- pro-homoseksualna edukacja seksualna;
- otwarcie na homoseksualne osoby będące autorytetami, np. nauczyciele (4% badanych przez Kinseya i 4% badanych przez FRI homoseksualistów odpowiedziało, że pierwsze doświadczenie homoseksualne związane było z nauczycielem);
- społeczna i prawna tolerancja praktyk homoseksualnych;
- przedstawianie homoseksualizmu jako normalnego lub pożądanego zachowania.

Czy homoseksualizm można zmienić?

Oczywiście. Jak już wspomniano, wielu ludzi porzuciło homoseksualizm – niemal tyłu, ilu określa siebie mianem homoseksualisty.

Niewątpliwie najłatwiej jest wyeliminować sam problem zachowania homoseksualnego. Podobnie jak wielu heteroseksualistów kontroluje swoje pragnienia związane z seksem przedmażeńskim i pozamażeńskim, osoby odczuwające pociąg homoseksualny dyscyplinują samych siebie, aby powstrzymać się od kontaktów homoseksualnych.

Jedna rzecz zwraca uwagę: zasadnicze znaczenie mają relacje społeczne. Każdy, kto chce powstrzymać się od zachowań homoseksualnych, powinien unikać towarzystwa czynnych homoseksualistów. Istnieją organizacje, w tym także „duszpasterstwa dla byłych homoseksualistów”¹⁸, których celem jest pomaganie osobom pragnącym zmienić swoje zachowanie. W psychoterapii odnotowuje się trzydziestoprocentowy wskaźnik wyleczeń, a zaangażowanie religijne wydaje się najbardziej pomocnym czynnikiem w unikaniu nawyków homoseksualnych.

1 AD Klassen, et al., *Sex and Morality in the U.S.* Wesleyan U Press 1989.

2 A Kinsley, et al *Sexual behavior in the human male*, Saunders, 1948, p. 483.

3 P Gebhard & AB Johnson *The Kinsey data: marginal tabulations of the 1983-63 interviews conducted by the Institute for Sex Research* Saunders, 1979.

4 AP Bell *Homosexualities: their range and character*, *Nebraska Symposium on Motivation* 1973 JK Cole & R Dinsbier (eds) U Nebraska Press, WM King *The etiology of homosexuality as related to childhood experiences and adult adjustment* Ed.D. Ibesis, Indiana U, 1980.

5 See P Cameron, K Cameron, & K Proctor, Effect of homosexuality upon public health and social order 1989, *Psychological Report* 64, 1167-1179; homosexuals in the armed forces 1988, *Psychol Repts* 62, 211-219; P. Cameron, et al *Child molestation of children: sexual interaction of teacher and pupil* *Psychol Repts* 1985, 57, 1227-1236.

6 AP Bell & MS Weiberg *Homosexualities: a study of diversity among men and woman* Simon & Schuster, 1978; (with SK Hammersmith) *Sexual preference (& statistical appendix)* Indiana U Press, 1981.

8 K Jay & A Young *The gay report* Summit, 1979.

9 J Marmor *Homosexuality behavior: a modern reappraisal* Basic Books, 1980

10 I Bieber et al, *Homosexuality: a psychoanalytic study* Basic books, 1962

11 Roberts S & Turner C *Male sexual contact in USA* *J Sex Research*, 1991, 28, 491-519.

12 PH Van Wyk & CS Geist *Psychosocial development of heterosexual, bisexual, and homosexual behavior* *Archives Sexual Behavior* 1984, 13, 505-544.

13 P Vernell *Philadelphia Gay News*, 8/24-30/90, p. 13.

14 Chu S et al *AIDS in Bisexual Men in US* *Amer J Public Hith* 1992, 82; 220-224.

15 Cameron & K Cameron *The Prevalence of homosexuality*, 1992, *Psychol Repts*.

17 Schofield *The sexual behavior of young people* Little, Brown, 1965.

E.g. Metamoiia, POB 33039, Seattle WA 98133; Courage, Allentown College, 2755 Statice Ave., Center Valley, PA 18034-9568.

Wydawca: Stowarzyszenie Kultury Chrześcijańskiej im. Ks. Piotra Skargi
Niniejszą ulotkę opracowano na podstawie materiałów wydanych przez
Family Research Institute (www.familyresearchinst.org)
www.piotrskarga.pl

Co jest przyczyną homoseksualizmu i czy można to zmienić?

Większość z nas nie potrafi zrozumieć, dlaczego ktoś miałby chcieć podejmować aktywność homoseksualną. Dla przeciętnego człowieka sam pomysł jest czymś niepojętym bądź odrażającym. Niedawno przeprowadzone badanie¹ wykazało, że jedynie 14% mężczyzn i 10% kobiet wyobraża sobie, że takie zachowanie mogłoby stanowić jakkolwiek „możliwość przyjemności”.

Szczególna natura pociągu seksualnego do osób tej samej płci doprowadziła niektórych do wniosku, że pociąg ów musi być wrodzony: że pewna liczba ludzi „takimi się rodzi”, że nie można zmienić, ani wyprzeć się swoich preferencji seksualnych. Co naprawdę wykazuje specjalistyczne badanie? Czy skłonności homoseksualne są naturalne lub nieodparte?

Wydaje się, że możliwe są przynajmniej trzy odpowiedzi. Pierwsza, tradycyjna, brzmi następująco: zachowanie homoseksualne to zły nawyk, który ludzie nabywają, ponieważ są permissywni seksualnie i eksperymentują. Według tej opinii, homoseksualiści wybierają swój styl życia w efekcie pobłażania sobie i niechęci do przestrzegania reguł społecznych. Drugie stanowisko prezentują niektórzy psychoanalitycy (np. Bieber, Socarides). Ich zdaniem, zachowanie homoseksualne stanowi zaburzenie psychiczne, będące symptomem zatrzymanego rozwoju. Uważają oni, że homoseksualiści mają nienaturalne lub perwersyjne pragnienia w wyniku złych relacji rodzinnych w dzieciństwie lub innych traumatycznych przeżyć. Według trzeciego, „biologicznego”, stanowiska takie pragnienia spowodowane są przyczynami genetycznymi bądź hormonalnymi i nie ma tu miejsca na „wybór”, nie ma też konieczności wystąpienia „urazów w dzieciństwie”.

Które z tych stanowisk jest najbardziej zgodne z faktami? Które mówi nam najwięcej o zachowaniach homoseksualnych i ich pochodzeniu? Wydaje się, że zachowanie homoseksualne jest nabyte. Siedem poniższych punktów stanowi uzasadnienie takiego stwierdzenia.

1) Żaden z badaczy nie znalazł możliwych do udowodnienia biologicznych ani genetycznych różnic między heteroseksualistami a homoseksualistami, które nie byłyby spowodowane ich zachowaniem.

Od czasu do czasu można przeczytać o jakimś badaniu naukowym, które wykazuje, że homoseksualizm to skłonność wrodzona. Zwykle jednak takie badania nie przechodzą pozytywnej weryfikacji przy próbie ich dokładnego powtórzenia. Nikt nie znalazł ani jednej wrodzonej różnicy genetycznej, hormonalnej czy fizycznej pomiędzy heteroseksualistami a homoseksualistami – a przynajmniej takiej, którą można byłoby potwierdzić w ponownych badaniach.^{9, 12, 19} Co prawda brak takiego odkrycia nie *dowodzi*, że wrodzone skłonności seksualne nie są możliwe, sugeruje jednak, że „niczego nie znaleziono, ponieważ nic takiego nie istnieje”.

2) Ludzie mają skłonność do uważania swoich pragnień i zachowań seksualnych za nabyte.

W dwóch zakrojonych na szeroką skalę badaniach poproszono homoseksualnych respondentów o wyjaśnienie pochodzenia ich pociągu płciowego i zachowań – w jaki sposób „takimi się stali”. W pierwszym z tych badań, przeprowadzonym przez Kinseya w latach czterdziestych XX wieku, wzięło udział 1700 homoseksualistów. W drugim, przeprowadzonym w 1970 roku⁴, wzięło udział 979 homoseksualistów. Obydwa badania przeprowadzono, zanim jeszcze ruch w obronie „praw kochających inaczej” zaczął nadawać polityczne znaczenie zagadnieniu przyczyn homoseksualizmu. Obydwa badania przyniosły zasadniczo takie same ustalenia: zdecydowana większość homoseksualistów uważa, że ich uczucia i zachowanie są rezultatem wpływów społecznych lub środowiskowych.

W badaniu przeprowadzonym w 1983 roku przez Family Research Institute⁵ (FRI) na losowej próbie 147 homoseksualistów, 35% respondentów odpowiedziało, że ich pociąg seksualny jest wrodzony. Co ciekawe, niemal 80% z 3400 heteroseksualistów uczestniczących w tym samym badaniu stwierdziło, że ich preferencje i zachowanie są nabyte (zob. tabela 1).

Choć wyniki te nie są rozstrzygające, mówią jednak coś o obecnej w ostatnich czasach skłonności do uważania zachowa-

Powody preferowania homoseksualizmu (lata 40. XX wieku i rok 1970)	
• wczesne doświadczenie(a) homoseksualne z osobami dorosłymi oraz/lub rówieśnikami.....	22%
• homoseksualni znajomi/wielu homoseksualistów w otoczeniu.....	16%
• złe relacje z matką.....	15%
• nietypowy rozwój (zniewieściał chłopiec, artystyczny charakter, brak identyfikacji z własną płcią, dziewczynka-„chłopczyca” itp.).....	15%
• złe relacje z ojcem.....	14%
• nieosiągalność partnerów heteroseksualnych.....	12%
• brak umiejętności społecznych.....	9%
• takim się urodziłem.....	9%
Powody preferowania heteroseksualizmu (1983)	
• wokół mnie było wielu heteroseksualistów.....	39%
• społeczeństwo uczy heteroseksualizmu, a ja dostosowałem się.....	34%
• takim się urodziłem.....	22%
• małżeństwo moich rodziców było tak udane, że chciałem mieć to, co oni mieli.....	21%
• spróbowałem tego i spodobało mi się.....	12%
• homoseksualne doświadczenia z rówieśnikami w dzieciństwie.....	12%
• było to modne w moim otoczeniu.....	9%
• zostałem uwiedziony przez heteroseksualną osobę dorosłą.....	5%

nia homoseksualnego za uwarunkowane genetycznie lub biologicznie. Od lat trzydziestych XX wieku (kiedy Kinsey zaczął zbierać dane) do wczesnych lat siedemdziesiątych XX wieku, zanim pojawiła się „politycznie poprawna” odpowiedź, jedynie 10% homoseksualistów twierdziło, że „takimi się urodzili”. Heteroseksualiści najwyraźniej w dalszym ciągu uważają, że ich zachowanie jest w głównej mierze rezultatem uwarunkowania społecznego.

3) Starsi homoseksualiści często uwodzą młodszych

Istnieją dowody, że homoseksualizm, tak jak używanie narkotyków, jest „przekazywany” przez osoby starsze. Pierwszy kontakt homoseksualny zwykle inicjowany jest przez osobę starszą. W odrębnych badaniach odpowiednio 60⁶, 64³ i 61 procent¹⁰ respondentów odpowiedziało, że ich pierwszym partnerem był ktoś starszy, kto zainicjował doświadczenie seksualne.

Odpowiedź na pytanie, jak to się dzieje, daje ogólnonarodowe badanie losowe przeprowadzone w Wielkiej Brytanii¹⁷: 35% chłopców i 9% dziewcząt odpowiedziało, że starsze osoby homoseksualne składały im propozycje seksualne. Z różnych przyczyn – z grzeczności, ciekawości czy też z powodu użycia przemocy – uległo im 2% chłopców i 1% dziewcząt. W USA¹ 37% mężczyzn i 9% kobiet stwierdziło, że składano im homoseksualne propozycje seksualne (65% składających propozycje stanowiły osoby starsze). Wyniki badania przeprowadzonego wśród ponad 400 londyńskich nastolatków wskazały również, że „w przypadku chłopców pierwsze doświadczenie homoseksualne odbywało się najczęściej z kimś starszym: połowa pierwszych partnerów chłopców miała 20 lat lub więcej, w przypadku dziewcząt było to 43%”.¹³ Jedna czwarta homoseksualistów przyznała się do kontaktów seksualnych z dziećmi i niepełnoletnimi nastolatkami^{6, 5, 8}, co sugeruje, że młodzi chłopcy wprowadzani są w homoseksualizm w taki sam sposób, w jaki nabywane są inne zachowania – poprzez doświadczenie.

4) Wczesne doświadczenia homoseksualne wpływają na wzory zachowań w życiu dorosłym

W latach osiemdziesiątych XX wieku naukowcy¹² zbadali wczesne dane Kinseya, aby ustalić czy na podstawie doświadczeń seksualnych w dzieciństwie można prognozować zachowania w życiu dorosłym. Wyniki były znaczące: doświadczenie homoseksualne we wczesnych latach – zwłaszcza jeśli jest to pierwsze doświadczenie seksualne danej osoby – stanowi silny wskaźnik zachowania homoseksualnego w życiu dorosłym, zarówno w przypadku mężczyzn, jak i kobiet. Podobną zależność ujawniło badanie przeprowadzone przez Instytut Kinseya⁴ w roku 1970: istnieje silna relacja między tymi, których pierwsze doświadczenie było homoseksualne, a tymi, którzy przejawiają

zachowania homoseksualne w późniejszym życiu. W badaniu FRI^{5, 20} dwie trzecie chłopców, których pierwsze doświadczenie było homoseksualne, w życiu dorosłym przejawiało zachowania homoseksualne; 95% osób, których pierwsze doświadczenie było heteroseksualne, było heteroseksualnych w dorosłym życiu. Podobną zależność w rozwoju zachowań seksualnych wykazano w przypadku kobiet. Pierwsze doświadczenia seksualne dziecka są zatem silnie związane z jego zachowaniem w życiu dorosłym.

5) Na zachowanie seksualne wpływają czynniki kulturowe – zwłaszcza przekonania religijne i miejsce wychowania

Kinsey zaobserwował „mniejszą aktywność homoseksualną w grupach osób religijnych, niezależnie od konkretnego wyznania (protestanckiego, katolickiego, czy żydowskiego) i większą aktywność homoseksualną w grupach o mniejszej aktywności religijnej”.² W badaniu FRI z 1983 roku odkryto, że osoby wychowane w niereligijnych domach o wiele częściej stają się homoseksualne niż osoby z domów religijnych. Badania te sugerują, że osoby mocno przekonane o niemoralnym charakterze zachowań homoseksualnych znacznie rzadziej skłonne są do przejawiania takich zachowań.

W badaniu NORC²¹ z 1994 roku stwierdzono, że trzykrotnie więcej mężczyzn wychowanych w dużych miastach w porównaniu z wychowanymi na wsi miało doświadczenia homoseksualne: „w dużych miastach może istnieć otoczenie sprzyjające rozwojowi i wyrażaniu zainteresowania tą samą płcią. To nie to samo, co twierdzenie, że homoseksualizm jest osobistym, umyślnym, czy świadomym wyborem. Ale środowisko, w którym jest więcej okazji i mniej sankcji wobec pociągu do osób tej samej płci, może przyzwalać, a nawet skłaniać do wyrażania zainteresowania osobami tej samej płci oraz zachowania homoseksualnego” (str. 308).

Gdyby impulsy homoseksualne naprawdę były wrodzone, to nie byłibyśmy w stanie znaleźć różnic w praktykowaniu homoseksualizmu spowodowanym wychowaniem religijnym czy też miejscem dorastania.

6) Wiele osób zmienia swoje preferencje seksualne

W badaniu dużej próby losowej⁵ 88% kobiet aktualnie deklarujących się jako lesbijki i 73% mężczyzn aktualnie deklarujących aktywność homoseksualną przyznało, że osoby płci przeciwnej budziły w nich podniecenie seksualne.

- 85% „lesbijek” i 54% homoseksualistów odpowiedziało, że miało **kontakty seksualne** z osobą płci przeciwnej w życiu dorosłym,
- 67% lesbijek i 54% homoseksualistów odpowiedziało, że aktualnie odczuwa **pociąg seksualny** do płci przeciwnej,
- 82% lesbijek i 66% homoseksualistów odpowiedziało, że **„zakochało się”** w osobie płci przeciwnej.